

Głos Wąbrzeski

BEZPARTYJNE POLSKO - KATOLICKIE PISMO LUDOWE.

Przedpłata: W eksped. miesięcznie 70 gr. z odnośnikiem przez pocztę 21 gr. więcej. W wypadkach nieprzewidywanych, przy wstrzymaniu przedsiębiorstwa, złożenia pracy, przerwania komunikacji, abonent nie ma prawa żądać posaterminowych dostaw gazety, lub zwrotu ceny abonamentu. Za dział ogłoszeniowy Redakcja nie odpowiada. Redaktor przyjmuje od 10-12. Nadesłanych a nie zamówionych rękopisów Redakcja nie zwraca i nie honoruje. Redakcja i administracja ul. Mickiewicza 1. Telefon 20. Konto czekowe P. K. O. Poznań 204,262.

**Sumiennem wykonywaniem obowiązków,
budujemy silną Ojczyznę!**

Ogłoszenia: Za ogłosz. pobiera się od wiersza mm. (7 lin.) 10 gr., za reklamy na str. 4-lin. w wiadomościach potocznych 30 gr. na pierwszej str. 50 gr. Rabatu udziela się przy częstym ogłaszaniu. „Głos Wąbrzeski” wychodzi trzy razy tygodniowo, 1 to: w poniedziałek, środek i piątek. Przy sądownym śledzeniu należności rabat spada. Dla spraw spornych jest właściwy Sąd w Wąbrzesku. — Za terminowy druk, przesłane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada. Wydawnictwo zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia ogłoszeń bez podania powodów

Nr. 63

Wąbrzeźno, Kowalewo, Golub, sobota dnia 30 maja 1936 r.

Rok 17

Za tydzień kto żyw podąży do Dębowejłaki

Jak Niemcy gnębią Polaków

Po krótkim okresie względnego spokoju na odcinku polsko-niemieckim znowu zaznaczają się coraz bardziej pogłębiające się rysy. Każdy z łatwością może zauważyć, że stosunki sąsiedzkie pomiędzy obu temi krajami stają się z każdym dniem chłodniejsze. Dyplomacja tak polska jak i niemiecka pracuje naprawdę bez zarzutu, zgodnie z literą zawartych układów. Nasze polskie czynniki miarodajne szczerze wypełniają przyjęte na siebie wobec Niemiec zobowiązania. Wiemy także, że z drugiej strony i Hitler, któremu zdolności politycznych i dyplomatycznych, a zwłaszcza śmiałości decyzji, nikt odmówić nie może, dobrze wie, co robi i dlatego temi, a nie innymi krokami drogami.

Jest to wyższa dyplomacja na temat której dużo się mówi u nas i jeszcze więcej myśli.

I nie tym sprawom zamierzamy poświęcić dziś nasze uwagi. Chcemy wykazać na kilku nowych, bardzo jaskrawych dowodach z Niemiec, jak to „porozumienie” polsko - niemieckie, to tak zwane „rozbrojenie moralne” wygląda w praktyce, jak to po stronie niemieckiej szykanuje się Polaków, nie tylko jak dawniej prywatnie, ale już także urzędowo.

Do Sztumu na Powiślu (Ziemia Malborska w Prusach Wschodnich) zjechali się w święto Wniebowstąpienia Pańskiego śpiewacy, zorganizowani w polskich towarzystwach śpiewaczych. Przybył na zjazd kierownik naczelny Związku Polaków w Niemczech dr. Kaczmarek z Berlina, a miejscowy proboszcz wygłosił piękne kazanie.

Gdy jednak po południu śpiewacy udali się do sali, gdzie miał się odbyć koncert chórów, zastali przed lokalem kordon policji. I poraz pierwszy w historii polskich organizacyj śpiewaczych w Niemczech policjanci pruscy domagali się od uczestników wylegitymowania się. Oczywiście mało kto miał przy sobie legitymacje. Zaledwie 200 osób zdołało wylegitymować się dostatecznie i wejść na salę.

Interwencja dr. Kaczmarka w Gestapo (Geheime Staatspolizei) w Elblągu pozostała bez skutku.

„Gazeta Olsztyńska”, organ Polaków w Niemczech, swe sprawozdanie z tego zjazdu śpiewaczego w taki zaopatruje komentarz:

„Zajście to podzielało piorunująco na śpiewaków i zebraną już publiczność. Ponieważ zaś zajście to spotkało rodaków narodowo uświadomionych, nie osłabi przez to ale pobudzi na nowo ich ducha bojowniczo.”

O zajściu tem narazie dalej rozpisywać się

Szlachetny wyciąg w ofiarności na cele Funduszu Obrony Narodowej zatacza coraz szersze kręgi

Warszawa. W dniu 26 bm. pracownicy wytwórni P. M. S. w Warszawie postanowili opodatkować się w ilości 10. 340 godzin pracy na Fundusz Obrony Państwa, co wynosi 20 godzin, potrąconych z poborów w ciągu 20 dekad na każdego pracownika.

Zebrani występują jednocześnie do wszystkich pracowników fizycznych Państwowego Monopoli Spirytusowego i polskiego Monopoli Tytoniowego o stworzenie wspólnego funduszu, mającego na celu zakupienie jednostki bojowej, niezbędnej dla obrony państwa, — w myśl słów gen. inspektora armji „Praca dla zapewnienia krajowi bezpieczeństwa, to rozbudowa potęgi Polski, do pracy nad umocnieniem państwa muszą stanąć wszyscy, kto nie stanie, nie będzie godny imienia Polaka.

ROBOTNICZY FABRYKI „UNIA” OFIAROWALI 100 WÓZKÓW POD KARABINY MASZYNOWE.

Grudziądz. W dniu 26 bm. Pan Wojewoda Pomorski Stefan Kirtiklis odbył w Grudziądzu konferencję na te-

mat aktualnych zagadnień administracyjnych ze starostami powiatów grudziądzkiego, chełmińskiego, wąbrzeskiego, brodnickiego, lubawskiego i toruńskiego przy udziale dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy p. Madejskiego i naczelnika wydz. społ. politycznego p. Banasia.

Dnia 27 b. m. p. Wojewoda Pomorski w towarzystwie prezydenta miasta Włodka i starosty Klotza zwiedził fabrykę maszyn rolniczych „Unia”, interesując się zagadnieniem produkcji, wydajności pracy, eksportu oraz zagadnieniem obrony przeciwlotniczej i gazowej.

W tym czasie zgłosiła się do p. Wojewody delegacja robotników fabryki, która zadeklarowała wraz z zarządem fabryki przystąpienie do wyprodukowania 100 wózków pod karabiny maszynowe, jako ofiary na Fundusz Obrony Narodowej do dyspozycji naczelnego wodza gen. Rydza-Śmigłego.

Pan Wojewoda wyraził gorące słowa uznania dla tej inicjatywy i głębokie przekonanie, że wzorem robotników i zarządu fabryki „Unia” całe

nie chcemy, bo i tak wiemy, że nie minie to bez echa.

Wobec powyższego zajścia zalecamy, żeby członkowie Związku Polaków zabierali wszędzie swe legitymacje związkowe. Oczywiście, że Niemcy w Polsce tego nie potrzebują, ale dla nas będzie lepiej, gdy mieć będziemy zawsze przy sobie legitymacje.”

To jeden wypadek. O drugim gorszym jeszcze skandalu dowiadujemy się z tej samej „Gazety Olsztyńskiej”.

Otóż obecnie (w Niemczech) nowy rok szkolny rozpoczyna się po Wielkiejnocy) wprowadzono w szkołach wschodnio pruskich nową czytankę, w której na str. 216 znajduje się wiersz pod tytułem:

„Das Examen” („Egzamin”). Wiersz ten zaczyna się od następujących słów:

„Als Preussen erworben die Pollakei. Da war sie nur Heide und Wüstenei”. Nazywają więc Niemcy ziemię polską, w rozbiorach zabraną Polakom, pustkowiem i nieużytkiem, a kraj nasz, Polskę, pogardliwie „Pollakei”.

A co by tak Niemcy powiedzieli, gdyby nasze władze szkolne zrewanżowały się Prusakom czytanką szkolną o „szwabskich grabieżcach”, co to jak rabusie, czystając z naszej niemocy, napadli na spokojny kraj i wbrew wszelkim prawom Bożym i ludzkim przez 150 lat gwałcili sumienia polskie, katowali dzieci i wywłaszczali Polaków z ich ojcowizny? Z

większym prawem moglibyśmy w szkołach uczyć nasze dzieci o barbarzyństwach pruskich niż Niemcy, którzy chyba nie łakomiliby się na pustkowiach i nieużytki.

Zamiast obrażać Polskę i wypisywać o niej kłamstwa, lepiejby zrobili autorzy niemieckich czytanek szkolnych, gdyby przedrukowali opisy niektórych historyków niemieckich, np. o tem, jak to za elektorów (kurfirštów) brandenburskich Berlin tonął w błocie a pod zamkiem elektorским ryły świni (dosłownie!). A działo się to w czasach, kiedy Polska posiadała jeden z najwspanialszych wówczas zamków królewskich w Europie, Wawel krakowski.

W tym samym numerze „Gazety Olsztyńskiej” znajdujemy list pewnego czytelnika do redakcji. W liście tym czytelnik opisuje, jakich łajdaczkich chwytów imają się Niemcy, aby z kościołów katolickich wyrugować nabożeństwo polskie. Otóż w dniu 26 kwietnia do kościoła w Giliwie w czasie nabożeństwa polskiego wstąpiła grupa ludzi, która niemieckim wrzaskiem starała się zagłuszyć śpiew polski. Zał wielki wyraża ów czytelnik pod adresem proboszcza parafji, który jakby solidaryzował się z tą bandą, bo wcale na jej postępowanie nie zareagował. Posłuchajmy, co na ten temat pisze ów słusznie rozżalony — Warmjak:

społeczeństwo pomorskie zjednoczy się pod hasłem obrony narodowej i da temu wyraz w konkretnych czynach.

Tegoż dnia p. Wojewoda zwiedził roboty finansowane przez Fundusz Pracy i osiedla robotnicze, a następnie odbył konferencję z p. posłem Michalowskim i delegacją robotników na temat bezrobocia.

W godzinach wieczorowych p. Wojewoda powrócił do Torunia.

Wąbrzeźno na Fundusz Obrony Narodowej

Urzednicy i pracownicy magistratu m. Wąbrzeźna postanowili opodatkować się na okres od 1. VI. 1936 r. do 31. V. 1937 roku na Fundusz Obrony Narodowej w wysokości 1% swych poborów.

Obywatelskie stanowisko Pp. urzedników zasługuje na pełne uznanie i winno znaleźć naśladowców.

Do 10 czerwca przyjmują pp. listonosze przedpłatę na Głos Wąbrzeski

„Nie zareagował” Nie pouczył „że takie postępowanie nie zgadza się z prawdą Chrystusową, a przecież przeszkadzanie w nabożeństwie nawet ścigane jest sądownie. — Śmiem zapytać, jak postąpiłoby się, gdyby Polacy pozwolili sobie na takie wybryki podczas nabożeństwa niemieckiego? Pisze innym razem ks. proboszcz, że panuje we wiosce od pewnego czasu niepokoje! Czy my, ludność polska co robimy? Czy lud nasz jeszcze niedość spokojnie się zachowuje, skoro już niejednokrotnie potulczono okna szkoły polskiej? A co mamy myśleć o tem, że rodzice polscy, posyłający dzieci do szkoły polskiej, otrzymują często odwiedzin nauceczieli niemieckich i innych osób?

Kto drwi z szkoły polskiej i nauczyciela polskiego i w jakim celu? Przecież nie Polacy! Nie leży w naszej naturze, ażebyśmy mieli zaprzestać obrony naszych praw. A któż przyczyną owego powyżej wspomnianego zamętu i zgorznięcia w kościele? Przecież nie ten pobożny lud polski.

Poprawa więc stosunków w Giliwach konieczna. Lud polski, zobowiązany do płacenia podatków kościelnych a gdzie jego praca?

Czy nasi duszpasterze nie widzą lub nie chcą widzieć krzywdy, którą się wyrządza ludowi polskiemu?”

Oto trzy najwiarogodniejsze dowody ucisku Polaków w Niemczech. Są one tak jaskrawe, że nie wymagają żadnych komentarzy.

— y —

Zielone Świątki w tradycji kościoła

Pośród trzech największych świąt żydowskich, w czasie których żydzi gromadnie napływali do świątyni jerozolimskiej, było również święto obchodzone pięćdziesiątego dnia po świętach Paschy. W początkach swych było ono świętem dziękczynnym na zakończenie zbiorów, później obchodzono go na pamiątkę otrzymania dziesięciu przykazań na górze Synaj. Podczas tego święta, a był to również dziesiąty dzień od Wniebowstąpienia Chrystusa, gdy tłumy wiernych zgromadziły się w Jeruzalem, dokonano się Zesłania Ducha Świętego na Apostołów.

Stosownie do polecenia Chrystusa Apostołowie z garstką wiernych zgromadzili się w Wieczerniku na modlitwę i tam oczekiwali zapowiedzianego Pocieszyciela. Wśród wielkiego szumu wiatru ukazały się ogniste języki, jako symbol udzielonego daru mówienia obcemi językami i opadły nad głowami zgromadzonych.

Apostołowie poczęli przemawiać do pielgrzymów, pochodzących z najrozmaitszych krajów, ich własnym językiem, a przytem zostali tak umocnieni na duchu, że już bez obawy głosili naukę Zbawiciela, mężnie wystę-

pując w obronie idei swego Mistrza, nie lękając się ani męki ani śmierci. Szczególnie mowa Piotra wywarła głębokie wrażenie na słuchaczach, liczba wiernych podniosła się w ten sposób dokonano się niejako założenia Kościoła, do którego rozszerzenia później po wszystkich krajach i narodach przyczynił się otrzymany od Ducha świętego dar mówienia obcemi językami.

Zielone Świątki jako pamiątka Zesłania Ducha Świętego znane są już od III wieku. Od czasu średniowiecza datują się najrozmaitsze zwyczaje związane z tym dniem. Kościoły i domy zdobi się zielenią, na stropie kościoła umieszcza się w niektórych okolicach gołębie, jako symbol Ducha Św., a rzucanie ognistych kul praktykowane na południu, ma wyobrazić języki ogniste. Kościół obchodzi to trzecie z największych świąt roku kościelnego bardzo uroczysto. W wigilję obowiązuje post ścisły, a samo święto ma tak zw. oktawę, czyli trwa w nabożeństwach kościelnych przez 8 dni.

Zielone Świątki w tradycji

„SOBÓTKI” I ICH HISTORIA.

Kościół katolicki, tępiąc bałwochwalstwo wprowadził dużo obrzędów w pamięci dawnych pogańskich obyczajów. Niektóre z nich do dziś dnia i w dość wyraźnym odbłasku się zachowały. Do takich dobrze zachowanych zwyczajów należą „Sobótki”, gdzie niegdzie „Kupałnockami”, a na Rusi święcone pod nazwą „Kupała”.

Znane na całym obszarze dawnej Rzeczypospolitej ze Śląskiem włącznie i na innych ziemiach słowiańskich, obchodzone są przeważnie w wieczór wigilijny św. Jana Chrzciciela, a w niektórych stronach w czasie Zielonych Świątek. Obrzędy i śpiewy towarzyszące „Sobótkom” są mniej więcej jednakowe, we wsiach oddalonych od większych śródmiejsk ludzkich — barwniejsze i ciekawsze, w miastach — blade i zeszczone.

Najważniejszym środkiem uroczystości jest palenie Sobótek. Na wzgórku za wioską układają stos z bylicy (grube łodygi chwastu wyrastającego wysoko jak słonecznik, mającego u ludu tajemnicze znaczenie), poczem z nadejściem wieczoru zapadającego, młodzież skacze przez rozpalone ognisko i trzymając się za ręce tańczy kołem, śpiewając przytem pieśni, dostosowane do wszystkich kawalerów i dziewcząt we wsi.

W niektórych miejscowościach oprócz palenia Sobótek dziewczęta puszczają się za wiankami. W zależności od tego której wianek chłopiec uchwyci, ta dziewczyna jest mu przeznaczona. Do tej zabawy należą różne piosenki a każda wieś ma ich duży wybór.

W miastach Sobótki straciły na swej barwie, o ile w ogóle się przecho-

wały. Pieśni słychać rzadko, zastępu-

Wiosenne Święto nadziei i Wiary

NIECH DUCH ŚWIĘTY OSWIECI SERCA POLSKIE KU ODRODZENIU.

I znowu, jak po inne lata domy przystroją się w zielone gałązki drzew a lud wiejski podłogi w swoich chatkach wonnych zaścieli tatarakiem.

Mijają stulecia, a piękny ten zwyczaj utrzymuje się niezmiennie w naszym kraju, jako pamiątka tych czasów, kiedy to praojcowie nasi, nie znając jeszcze prawdziwej wiary Chrystusa, za bóstwo swoje uważali naturę i oddając hold jej corocznemu zmartwychwstaniu czcili pierwszą porę wiosny.

Przeszły wieki i to pogańskie święto wiosny, stało się chrześcijańskim świętem nadziei i radości. — Kościół Chrystusowy uznał, że ludzkość pozbawiona jasnego promyka nadziei, nie spodziewająca się szczęśliwej przyszłości w życiu doczesnym czy wiecznym żyłaby pogrążona w ciemnościach smutku i zwątpienia. — Nadzieja żyje więc w podświadomości ludzkiej, podając pomocną rękę w najsmutniejszych chwilach życia naszego. Jest ona też nieodłącznym cieniem wiary.

Gdy w sercach ludzkich nie było nadziei na wypełnienie posłannictwa

człowieczego, gdyby brakło wiary w to posłannictwo, gdyby wreszcie zawiodła mądrość, potrzebna do wszelkich poczynañ ludzkich — wątpić trzeba, czy ludzkość wzniosła by się na dzisiejszej wyżyny swego rozwoju.

Także i w życiu rozwojowym narodu polskiego nadzieja i wiara były czynnikami kierującymi. Naród polski przez cały ciąg swoich dziejów nigdy nie obywał się bez nadziei, wiary i mądrości. Przez długie dziesiątki lat niewoli żyliśmy nadzieją w ostateczne wyzwolenie, niezniszczalne siły narodu, które wcześniej czy później zawładnąć muszą nad przeciwnościami dziejowego żywota.

Kiedy zaś z martwych powstała Ojczyzna nasza. Duch święty oświecił naród polski i dodał siły i mądrości do zadowolenia w trudnych niezmiernie warunkach własnej państwowości. W ciągu osiemnastu lat niepodległego bytu, zręby naszej budowli państwowej wyrosły już mocno i śmiało do góry. Rzeczypospolita Polska zajmuje dziś należne jej miejsce między narodami wielkimi świata.

Wewnątrz kraju jednak przeżywamy jeszcze ciężki okres, którego wyrazem jest zubożenie powszechne bezrobocie i nędza szerokich warstw. Od pewnego czasu jakiś niepokój ciąży nad całym naszym życiem gospodarczym, tamując jego rozwój.

W tej ciężkiej dobie rozpaczliwej walki o byt materialny, szczególnie potrzebna nam jest mocnej wiary i nadziei, że władna moc życia zatrzymać raz musi nareszcie nad przeciwnościami losu. Ta niezłomna pewność, że po udręczeniach zimy przychodzi zawsze promienna i uśmiechnięta wiosna — niechże otuchą i nadzieją przeniknie serca nasze w dniu święta Zesłania Ducha świętego.

Uprzytomnić sobie musimy, że tak jak dla poszczególnego człowieka tak samo i dla państwa jest przeznaczony zaznać radości wiosennego rozkwitu. Nigdzie nie jest powiedziane, że Polska ma wiecznie kroczyć pod wiatr, po zimowej grudzie, potykać się o głazy lub tonąć w błocie roztopów. Ziemia polska obfituje w tak przebogate dary przyrody, a pozatem jest tyle żywotnych sił w narodzie, tylu chętnych i zdolnych do twórczego działania ludzi, że w odrodzenie państwa, poprawę bytu naszego wątpić nam nie wolno.

„Jeżeli Bóg z nami, to któż przeciwko nam” — takim napisem ozdabiały bramy twierdz średniowiecznych. Jeżeli więc naród polski pójdzie z Bogiem z wiarą i nadzieją do walki o lepszą przyszłość, to nic nam nie tanie na drodze. Wytrwałości, zgodnej i umiejętniejszej pracy, silnej wiary w przyszłość Polski i w cudowną moc Bożą nam tylko potrzeba, aby nadeszła upragniona poprawa bytu materialnego, aby szczęśliwość połączona z dobrobytem stała się udziałem całego narodu naszego.

Idźmy więc z wiarą w sercu i nadzieją ku tej wymarzonej przyszłości. Naszym przeznaczeniem jest bowiem nie zginąć, lecz trwać przez wieki całe w nieśmiertelnej chwale i wypełnić przeznaczone nam, wzniosłe posłannictwo dziejowe.

berg „z czasem zniknie może bez śladu i nie rozświetli więcej nocy dnia tego ogniem bylicy i nie zakłóci jej ciszy wesołym śpiewem tańczących dziewcząt”.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej prof. Ignacy Mościcki

* * *

W dniu 3-m czerwca obchodzi cała Polska uroczyste 10-lecie sprawowania rządów przez Pana Prezydenta Ignacego Mościckiego. Uczcijmy więc i my mieszkańcy powiatu wąbrzeskiego dzień ten jaknajuroczystej, dzień, w którym łączy się cały naród w uczuciach głębokiej czci dla Najwyższego Dostojnika Polski.

* * *

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, profesor Ignacy Mościcki urodził się dnia 1-go grudnia 1867 r. w Mierzanowie ziemi Płockiej jako syn Faustyna, b. naczelnika powstańców 1863 r. Lata dziecięce spędził w majątku rodzinnym Skierbieszów koło Zamościa. Początkowo kształcił się w domu, potem ukończył szkołę średnią w Warszawie, a następnie wydział chemiczny w politechnice w Rydze. W ósmym roku życia przenosi się do Warszawy i zaczyna gruntowne przygotowanie do gimnazjum. Z zapalem oddaje się czytaniu książek wypożyczanych w Towarzystwie Bibliotek Publicznych w Warszawie. W wieku lat 10 na podstawie złożonego egzaminu został przyjęty do gimnazjum rządowego w Zamościu. Nie należy zapominać, iż było to za ledwie kilkanaście lat po powstaniu styczniowym. Rząd rosyjski wytyczył całą brutalną przemoc i potęgę dla zgniecenia polskości. Uczniom gimnazjalnym narzucono przymus uczęszczania do cerkwi, rozmawiania tylko w języku rosyjskim itp. Młody chłopiec niejednokrotnie wylamywał się z pod tych zarządzeń i na tem tle dochodziło często do scysyj między nim, a dyrekcją szkoły. Wskutek ustawicznych szykanów mały Ignas po rocznym pobycie w gimnazjum w Zamościu na własne żądanie przeniósł się do gimnazjum Pankiewicza przy ulicy Złotej w Warszawie, a następnie do szkoły Puciaty, który przejął szkołę Łopuskiego. Spowodu niskiego poziomu nauczania w tej szkole przeniósł się skolei do gimnazjum Babińskiego na Sewerynie.

Po ukończeniu gimnazjum zapisał się na wydział chemiczny w politechnice w Rydze. — Wśród pracy naukowej bierze żywy udział w ruchu akademickim i społecznym, którego idea przewodnią była walka o zdobycie niepodległości narodowej. Po powrocie do Warszawy nie przerywa tych prac, wysuwa się na czoło ruchu i wreszcie w roku 1892 rząd rosyjski zmusza go do opuszczenia Warszawy. Wyjeżdża do Londynu, gdzie 5 lat spędza na ciężkiej pracy zawodowej. W roku 1897 przenosi się do Fryburga w Szwajcarii na stanowisko asystenta katedry fizyki na tamtejszym Uniwersytecie. W roku 1901 zostaje kierownikiem prac naukowych specjalnie utworzonego laboratorium uniwersytetu fryburskiego. Wynikami tych prac, które trwały do roku 1912, był cały szereg wybitnych wynalazków naukowych.

Najdonioślejszym z tych wynalazków było udoskonalenie metody otrzymywania kwasu azotowego z powietrza i wody przy użyciu energii elektrycznej. Opublikowany on został w pracy „Sur la production de l'acide nitrique par décharges électriques”. Doniosłość wynalazku polega na tem, że dawał on możliwość technicznej realizacji. W związku z powyższym wynalazkiem chemicznym, było wynalezienie i skonstruowanie opatentowanego wielokrotnie aparatu do otrzymywania tlenku azotu (NO) na drodze elektrycznej. Miał on początkowo wyłącznie zastosowanie do produkcji kwasu azotowego, a później udoskonalony został przez samego wynalazcę jako piec do poddawania gazów działaniu płomienia zasilanego prądem zmiennym o wysokim napięciu, wirującego pod wpływem pola magnetycznego. Przy pracy nad tym piecem okazały się niezbędne studia nad kondensatorami. Prof. Mościcki skonstruował wtedy pierwsze i do tej pory najlepsze kondensatory stosowane na wysokie napięcie dokonując w ten sposób wynalazku niezmiernie cennego dla teorii oraz praktyki elektrotechnicznej. Dla budowy tych kondensatorów założona została fabryka w Fryburgu.

Prof. Mościcki pracuje następnie nad udoskonaleniem urządzeń ochronnych dla sieci elektrycznych i tworzy w tej dziedzinie wiele zupełnie oryginalnych aparatów, które dotychczas są używane. W dziedzinie dalszych studiów nad związkami azotowymi profesor Mościcki — skonstruował urządzenia abstrakcyjne dla otrzymywania kwasu azotowego jak najbardziej stę-

żonego i dochodzi do tego, że otrzymuje go prawie dziesięciokrotnie bardziej stężonego niż na to pozwalały metody dotychczasowe. Powstaje na podstawie tego wynalazku w roku 1908 fabryka kwasu azotowego w Chipps i dzięki niej Szwajcaria nie mogąc w czasie wojny sprowdzić saletry chilijskiej, zdobyła sobie w tym zakresie zupełną samowystarczalność. Ostatnim większym przedsięwzięciem prof. Mościckiego w Szwajcarii była praca nad syntezą związków cjanowych i założenie próbniczych fabryczki w Neuhausen w roku 1912.

Pierwszorządna cechą zdolności prof. Mościckiego, ujawnioną już w tym okresie szwajcarskim jest nadzwyczajna umiejętność stosowania zdobyczy naukowych, teoretycznych do zagad-

potrafią fabryki tej prowadzić. Wtedy objął ją prof. Mościcki wraz z przygotowanym zawczasu sztabem inżynierów i specjalistów i po błyskawicznym zorientowaniu się w fabryce, uruchomił ją odrazu i niebawem przeprowadził dalsze ulepszenia metod, nieznanych dotąd w analogicznych fabrykach niemieckich.

Poza specjalności swej, tj. udoskonalen otrzymanych związków azotowych poświęcił się prof. Mościcki studiom w dziedzinie produkcji naftowej. Najwybitniejszym sukcesem jego w tym zakresie jest dokonany w roku 1917 wynalazek rozdziału emulsji wody i ropy naftowej z pomocą ogrzewania pod ciśnieniem wyższym niż do normalnego punktu wrzenia. Daje to możliwość użytku ogromnej ilości ropy wydobywanej w

sytytu w Fryburgu; dr. h. c. Uniwersytetu w Dorpacie (Tartus); dr. h. c. Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie; dr. h. c. Uniwersytetu w Poznaniu.

Prof. hon. Politechniki Lwowskiej i prof. hon. Politechniki Warszawskiej.

Pozatem jest członkiem następujących naukowych organizacji:

Członek Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie, Akademii Nauk Technicznych w Warszawie, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego.

Członek organizacji o charakterze naukowo-zawodowym:

Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Polskiego Towarzystwa Politechnicznego we Lwowie, Muzeum Przemysłu i handlu w Warszawie, Towarzystwa Przyjaciół Ossolineum we Lwowie Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie.

Honorowy członek Towarzystwa Chemicznego w Bukareszcie, honorowy członek Czesko-słoweński Spółczność Chemiczna w Pradze.

ODZNACZENIA CUDZOZIEMSKIE PANA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Afgański: I kl. orderu „Wielkiego Słońca”;
Bułgaria: Wielka Wstęga orderu św. Cyryla i Metodego;
Chili: Łańcuch orderu Zasługi „All Merito”;
Estonja: Wielka Wstęga orderu „Krzyża Orła”;
Estonja: Wielka Wstęga orderu „Czerwonego Krzyża”;
Belgia: Wielka Wstęga Belg. orderu Leopolda I-go.
Etiopia: Wielka Wstęga orderu Salomona;
Finlandja: Komandor Krzyża Wielkiego (Ikl) Orderu Białej Róży Finlandzkiej;
Francja: Wielka Wstęga orderu narodowego Legji Honorowej;
Grecja: Wielki Krzyż Orderu „Zbawiciela”
Luksemburg: order Domu Nassauskiego Złotego Lwa (istnieje jedna klasa);
Lotwa: Wielka Wstęga orderu „Trzech Gwiazd”
Malta: Wielki Krzyż maltańskiego wojskowego orderu suwerennego pod wezwaniem św. Jana Jerozolimskiego;
Księstwo Monako: Wielki krzyż orderu św. Karola;
Portugalia: Wielki Krzyż orderu wojskowego św. Benedykta z Avis;
Rumunia: order Karola I;
Węgry: Wielki Krzyż Węgierskiego Krzyża Zasługi;
Brazylja: Wielka Wstęga orderu Krzyża Południa;

ODZNAKI MEDALE:

Medal Pamiątkowy Roczniczy Puławskiego;
Medal Ameryk. „Cincinnati” Stanu Wirginia 1781 — 1931;
Medal Francuskiego Uniwersytetu w Paryżu 1215 — 1895;
Krzyż Prawosławny z Relikwiami „Błogosławieństwo 1930 r.”;
Krzyż Powstańczy (nadany spowodu 70-tej rocznicy Powstania 1863 r.)
Obraz św. Ignacego „św. Ignacy Teoforos”;
Odnaka Lauri Olimp. Pracy nadana przez Rząd Belgijski.

nień technicznych. To umożliwiało mu pracę twórczą z praktycznymi rezultatami.

Praca na obczyźnie, pomimo tak pięknych wyników i powodzenia nie dawała mu satysfakcji. Pragnął wrócić do kraju i pracować dla oddając swe zdolności i zdobyte doświadczenie dla rozwoju przemysłu polskiego. Latem 1912 r. otrzymuje katedrę elektrochemii i chemii fizycznej na Politechnice we Lwowie. Obok pracy pedagogicznej i naukowej przystępuje na gruncie ojczystym do działania praktycznego. W roku 1916 tworzy placówkę badawczą pod nazwą — „Metan” we Lwowie, przeniesioną później po uzyskaniu niepodległości do Warszawy jako Chemiczny Instytut Badawczy. Poświęcony on jest studjom teoretycznym i doświadczalnym dla użytku przemysłu chemicznego. Stanowi laboratorium doświadczalne metod i szkołę młodych pracowników. Nie ogranicza się tylko do tego prof. Mościcki w swej działalności. W roku 1917 rozpoczyna się przy jego współudziale i fachowym kierownictwie budowa fabryki chemicznej „Azot” w Jaworznie pod Krakowem. Spowodu wypadków wojennych fabryka uruchomiona została ostatecznie dopiero za czasów niepodległości polskiej w roku 1921.

Najwybitniejszym jednak dziełem prof. Mościckiego w dziedzinie organizacji i kierownictwa przemysłu chemicznego, było przejęcie fabryki Związków Azotowych w Chorzowie Gdy fabryka ta wraz z przysądzeniem Polsce Górnośląska miała być objęta przez polską administrację. — Niemcy ogolili ją z całego personelu kierowniczego, oraz planów w tej nadziei, że Polacy nie posiadając tajemnic metody produkcyjnej nie

stanie emulsji z solanką. Niemniej doniosłym jest późniejszy wynalazek powierzchniowej destylacji bezkroplowej przy rafinowaniu ropy naftowej.

Cała ta w najogólniejszym zarysie tu przedstawiona działalność naukowa, twórcza i organizatorska, stawia prof. Mościckiego w rzędzie najwybitniejszych osobistości świata w tej dziedzinie. Działalność ta łączyła się u Niego przez całe życie, z pracą obywatelską i społeczną. — Dom Jego w Szwajcarii był stałym ogniskiem życia emigracji politycznej, a zwłaszcza uczącej się młodzieży polskiej. Po powrocie do kraju, a tembardziej po uzyskaniu przez Polskę samodzielności, działalność Jego jako specjalisty łączyła się nierozdzielnie z działalnością obywatelską o patriotyczną.

Jako Prezydent Rzeczypospolitej, pomimo gorliwego zajęcia się ogólnymi państwowymi sprawami nie tracił na kontakcie ze swą specjalnością. Czuwa osobiście nad polityką przemysłową Państwa Polskiego, interesuje się czynnie rozwojem prac Chemicznego Instytutu Badawczego.

TYTUŁY NAUKOWE:

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki w wyniku całej swojej działalności na polu naukowym posiada następujące tytuły naukowe:

Doktoraty honorowe: dr. Nauk Technicznych Politechniki Lwowskiej; dr. h. c. Wydziału Elektrotechnicznego Politechniki Warszawskiej; dr. h. c. Wydziału Chemii Politechniki Warszawskiej; dr. h. c. Sorbony, dr. h. c. Uniwersytetu im. Stefana Batoiego w Wolnie; dr. h. c. Nauk Technicznych Akademii Górniczej w Krakowie; dr. h. c. Wydziału Fizyko-Matematycznego Uniwers-

Wąbrzeźno ku czci P. Prezydenta Rzeczypospolitej

-W czwartek w świetlicy Domu Pracy Społecznej odbyło się posiedzenie celem ustalenia programu uroczystego obchodu 10-lecia sprawowania urzędu przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego.

Na zebranie przybyli przedstawiciele władz, urzędów oraz organizacji społecznych.

W wyniku przeprowadzonej dyskusji wybrano komitet wykonawczy na czele z dyr. Gimnazjum p. J. Bulandą oraz komitet obywatelski.

Program przedstawia się następująco:

Dnia 5-go czerwca:

godz. 9.00 uroczysta Msza św. w kościele parafjalnym,

godz. 20.00 akademja w sali p. Stefana Klimka z następującym programem:

1) orkiestra Zw. Strzel; 2) Przemówienie; 3) Chór Lutnia; 4) Deklamacja; 5) Odczytanie telegramu holdowniczego; 6) Chór Lutnia; 7) Orkiestra Zw. Strzel.

Wstęp na akademję wolne datki.

Uprasza się o wywieszenie flag o barwach narodowych w dniu 3-cim czerwca.

7 czerwca spotykamy się wszyscy w Dębowejłacie

Rewja sił w Dębowejłacie

Powiatowy Komitet W. F. i P. W. na jednym z ostatnich swych zebrań postanowił, by TEGOROCZNE ŚWIĘTO W.F. i P.W. ODBYŁO SIĘ W DĘBOWEJŁACE. RÓWNOCZEŚNIE POSTANOWIONO ZWRÓCIĆ SIĘ Z APELEM DO CAŁEGO POLSKIEGO SPOŁECZEŃSTWA, BY W ŚWIĘCIE TEM WZIĘŁO ONO JAKNAJLI-CZNIEJSZY UDZIAŁ.

Uchwały powyższe zasługują na jaknajwiększe uznanie. Praktyka dotychczasowa w urządzaniu świąt w.f. i p.w. szła w kierunku niejako „umiastowienia” tych świąt, oraz ograniczania udziału w tych świątach dla organizacji w.f. i p.w. Tymczasem istnieje cały szereg organizacji społecznych, mających za sobą bardzo wielki dorobek ideowy, o którym często tylko członkowie danej organizacji wiedzą.

DNIA 7 CZERWCA B. R. odstepuje się od dotychczasowego szablonu urządzania świąt w.f. i p.w. „A ORGANIZUJE SIĘ REWJĘ WSZYSTKICH NASZYCH SIŁ SPOŁECZNYCH, CELEM ZADOKUMENTOWANIA I OKAZANIA WYNIKÓW PRAC CAŁEGO SPOŁECZEŃSTWA W ROZMAITYCH DZIEDZINACH NASZEGO ŻYCIA ZBIOROWEGO.

A więc oddziały p.w. wykażą nam swoje przygotowanie do obrony naszej ojczyzny, organizacje w.f. swą tężyźnię fizyczną, L.O.P.P. przygotowanie do obrony przeciwgazowej P.C.K. przygotowanie ratownictwa, Straż pożarna swoją sprawność w opanowaniu i zwalczaniu klęsk żywiołowych, organizacje rolnicze swoją siłę organizacyjną i moc ducha swego, organizacje zawodowe swoją liczebność i zrozumienie dla zagadnień swych zawodów a wszystko razem gorące umiłowanie Ojczyzny i ofiarności swych trudów dla budowy potężnej mocarstwowej Polski.

WSZYSCY, RAZEM ZEBRANI W DĘBOWEJŁACE, ZAMANIFESTUJEMY WOBEC WSZYSTKICH, ŻE MY JAKO WOLNY NARÓD, POJMUJEMY NASZE OBOWIĄZKI WOBEC PAŃSTWA I ŻE STANOWIMY JEDEN SOLIDARNY FRONT WSZYSTKICH TAM, GDZIE W GRĘ WCHODZI INTERES PAŃSTWA. W TYCH SPRAWACH NIC NAS NIE DZIELI A WSZYSTKO ŁĄCZY POD SZTANDARAMI KRÓLEWSKIEGO ORŁA BIAŁEGO.

W DNIU TYM MUSIMY OKAZAĆ NASZĄ SIŁĘ, ABY TYCH CO NA DUCHU UPADAJĄ, NA DUCHU ICH PODNIEŚĆ, A TYCH, KTÓRZY SĄDZĄ, ŻE WOLNO IM NA NASZYM GOSPODARSTWIE POZWAŁAĆ SOBIE NA ZAPOMINANIE O TEM, ŻE NA TEJ ZIEMI SIEDZĄ I ŻYJĄ A RÓWNOCZEŚNIE W UMYŚLACH I CZYNACH PRACUJĄ NIE JAK LOJALNI OBYWATELE PAŃSTWA, A RACZEJ JAKO PASORZTY SZKODLIWE, ZAPOMINAJĄ O SWYCH KARDYNALNYCH OBOWIĄZKACH WOBEC PAŃSTWA.

Idąc za wskazaniem Naczelnego Wodza, Gen. Insp. Sił Zbrojnych p. Generała RYDZA-ŚMIGŁEGO, ZAPRZĄGNIJMY SIĘ WSZYSCY DO

RYDWANU RZETELNEJ I TWÓRCZEJ PRACY DLA POWIĘKSZENIA MOCY I POTĘGI NAJJAŚNIEJSZEJ RZECZYPOSPOLITEJ.

NA TEJ REWJI SIŁ W DĘBOWEJŁACE WYKAŻMY NASZĄ SIŁĘ I WOLĘ TAKIEJ PRACY, JAKIEJ

NASZ NACZELNY WÓDZ OD CAŁEGO NARODU W INTERESIE NARODU I PAŃSTWA OD NAS WYMAGA.

Wy zaś pamiętajcie o testamencie twórców Konstytucji 3 Maja i zmarłego Wodza Narodu JÓZEFA PIŁSUDS-

Szkielet programu rewji sił w Dębowejłacie

W następnym numerze naszego pisma podamy szczegółowy program rewji sił w Dębowejłacie. Dziś podajemy program w grubszych ramach.

Zbiórka organizacji przedpoborowych (hufiec gimnazjalny, hufce szkół dokształcających, oddziały Związku Strzeleckiego odbędzie się w niedzielę 7 czerwca o godz. 5 rano w Dębowejłacie.

Zbiórka dla rezerwistów, placówki Związku Powstańców i Wojaków O.K. VIII. Koła Związku Rezerwistów, oddziały Kolejowego Przystosowania Wojskowego, Poczтового Przystosowania Wojskowego, Związek Rezerwistów, oddziały konne „Krakusów”,

odbędzie się w niedzielę 7 czerwca o godz. 5 rano w Myśliwcu (Szkoła).

Inne organizacje, które nie biorą udziału w ćwiczeniach, p.w. winne przybyć do Dębowejłaki na godzinę 10.30, o której to godzinie odprawiona będzie Msza św.

Około godz. 12.00 odbędzie się defilada oddziałów p.w. i organizacji przybyłych na rewję sił.

Po defiladzie odbędzie się obiad żołnierski dla biorących udział w ćwiczeniach.

Po obiedzie o godz. 14.00 rozpoczną się zawody strzeleckie, pokazy z dziedziny w.f., występy chórów.

Szczegóły w następnym numerze.

Reakcja społeczeństwa polskiego przeciw perfidnej robocie Niemców na Pomorzu

W PRZEWODNIKU ROZBITO ZGRADZENIE J. D. P.

Mniejszości niemieckie na Pomorzu, po silnym zorganizowaniu się czy to w „Jungdeutsche Partei” czy też „Deutsche Vereinigung” poczynają sobie coraz butniej występować na naszej polskiej, pomorskiej, ziemi.

Brunatne koszulki u niemieckiej młodzieży obojga płci oraz odznaki hitlerowskie noszone na publicznych miejscach, coraz głośniejsze rozbrzmiewanie mowy niemieckiej, publiczne pozdrawianie się po „swojemu”, liczne zgromadzenia i zjazdy odbywane w rozmaitych okolicach Pomorza świadczą chyba dosyć o swobodzie i butności niemieckich zreszeń.

Nic tedy dziwnego, że te wszystkie wymienione wyżej i niewymienione poczynania naszych Niemców wywołały zrozumiały protest wśród polskiej ludności Pomorza, czego dowodem liczne rezolucje i uchwały stanowczo powzięte na zjazdach i manifestacjach patriotycznych domagających się ukrócenia tej roboty.

Społeczeństwo pomorskie więc podjęło mocną reakcję przeciwko perfidnej robocie Niemców na Pomorzu, wynikiem czego niech będą już obecnie rozwiązane przez władze oddziały niemieckich organizacji czy to w pow. morskim czy też gdzieindziej.

KIEGO, weźmy sobie za naszą dewizę w naszej codziennej pracy:

DOBRO I WIELKOŚĆ NASZEJ OJCZYZNY, NASZYM NACZELNEM PRAWEM.

W ten sposób postępując, przekazemy następnym pokoleniom wzór rzetelnej pracy dla Państwa, w czasach jego tworzenia i zakładania fundamentów.

W JEDNOŚCI SIŁA — A WIĘC WSZYSCY JAK JEDEN MAŻ DO DĘBOWEJŁAKI.

Oto do czego doszło w ostatnich dniach w Przewodniku, miejscowości położonej w borach tucholskich i uchodzącej za miejscowość wycieczkowo letniskową.

Otóż grupa „JDP”, z Osia urządziła w Przewodniku na sali Niemca Wardyna, swe zgromadzenie i zabawę. Prócz członków z Osia przybyli na to zebranie i liczni członkowie z grup w Nowem i dość znacznie odległego miasteczka Skórcza, wszyscy przybyli rowerami.

W trakcie odbywania się zebrania wtargnęło na salę sześciu osobników uzbrojonych w kije, którzy poczęli bić będących na sali Niemców, a było ich tam całe dziesiątki. Wszelką się popłoch na sali i Niemcy oknami i gdziekolwiekby uciekali do przyległego ogrodu i tutaj wywiązała się dotkliwa bójka między Niemcami i owymi 6 osobnikami, którym jako słabszym na pomoc przybyła miejscowa ludność. Tak z jednej jak i z drugiej strony kilkanaście osób odniosło cięlesne obrażenia. Niemcy rozproszeni puciekali do pobliskich lasów, zostawiając na miejscu swe rowery i nawet części garderoby.

Całe zajście, w czasie którego podobno ze strony niemieckiej padły dwa strzały, trwało niespełna 15 minut tak, iż corychlej zaalarmowana policja nie zastała w Przewodniku już ani jednego Niemca.

Policja wdrożyła oczywiście natychmiast energiczne dochodzenia w tej sprawie tak, iż szczegółów ze względu na śledztwo, narazie ujawnić nie można.

Jedno należy podkreślić, iż powodem zajścia w Przewodniku była butna postawa Niemców, postawa obrażająca poczucie godności okolicznej polskiej ludności.

Narazie tyle, do powyższej sprawy jeszcze powrócimy.

—o—

Awantura na zabawie niemieckiej

TCZEW. W dniu 21 maja br. „Jungdeutsche Partei” urządziła w Turzy zebranie, a potem zabawę taneczną. Od godziny 5 — 7 trwało zebranie. — Przemawiali Konrad Dirksen oraz prelegent ze Śląska, który m. in. powiedział, że są najsilniejszą partią na świecie i nikt ich nie przezwycięży. Potem były różne deklamacje i śpiewy. Cała uroczystość odbywała się pod hasłem „Blut und Boden”. Sala była udekorowana odpowiednimi transparentami w duchu niemieckim. Po zebraniu i wspólnej fotografii rozpoczęła się zabawa taneczna.

Około godziny 10-tej wieczorem doszło do zajść z kilku Polakami. Polacy ci siedzieli w restauracji. Niemcy zaprosili ich do zabawy, a potem chcieli ich z sali wyrzucić odzywając się bardzo arogancko pod adresem Polaków. Tego było Polakom za dużo i czynnie zareagowali. Rozpoczęła się

bójka. Polaków było około 10, a Niemców 80. Ze strony Niemców wysunęło się na czoło ataku 10 Niemców w czarnych mundurkach, czarnych spodniach długich butach z półmetrowymi palkami gumowymi (dokładna kopja hitlerowskich oddziałów SS.), co w najwyższym stopniu oburzyło Polaków i wyprowadziło z równowagi. Rozpoczęła się wtedy zacięta walka. Nawet te czarne koszule nie uratowały Niemiaszków. Wszyscy Niemcy uciekli sromotnie ze sali. W czasie bójki sala została kompletnie zniszczona. Na ulicy Niemcy dali kilka strzałów.

Ta dotkliwa nauka może przekona Niemców, że Polacy w swojej Ojczyźnie nie dadzą się bezkarnie — prowokować.

W czasie bójki zdarto też transparenty, rozmieszczone na sali.

Ogółem były 4 transparenty z następującymi napisami: „Arbeit für

dein Volk adelt dich selbst!”, „Nichts für uns alles für unser Volk!”, „Das ganze Deutschtum soll es sein!” oraz „Durch Kampf zum Sieg!”

KRECIA ROBOTY NIEMCÓW NA ŚLĄSKU.

KATOWICE. Na zarządzenie prokuratora Sądu Okręgowego policja przeprowadziła dalsze aresztowania członków organizacji NSDAB, National Sozialistische Deutsche Arbeiterbewegung pod zarzutem zbrodni stanu z art. 97 par. 1 k. k. Zarządzenie to stanowi dalszy ciąg sprawy, w której śledztwo zostało już ukończony, a proces wyznaczony na dzień 3 czerwca. Obecnie naskutek nowych dowodów, prokurator złożył u sędziego śledczego wnioski o odroczenie śledztwa — przeciwko niejakiemu Ernestowi Moha i 14 towarzyszyom. Dotychczas osadzono w areszcie śledczego 10 osób na ogólną liczbę 15 zatrzymanych. — Przesłuchanie reszty osób, podejrzanych o przynależność do NSDAB, jest w toku.

—+

Dzisiejszy numer jest ostatni w tym miesiącu!

Pamiętaj o odnowieniu prenumeraty!

Mgr Jan Cwinarowicz starostą powiatu świeckiego

Jak się dowiadujemy, dotychczasowy wicestarosta wąbrzeski, p. mgr Jan Cwinarowicz otrzymał nominację na starostę pow. świeckiego.

Obywatelstwo miasta jak i powiatu wąbrzeskiego wiadomość tę przyjęło z jednej strony z radością — że praca p. mgr. Cwinarowicza została tą nominacją należycie nagrodzona, z drugiej jednakże strony — wyraża żal — że opuszcza nas jeden z najgorliwszych i najruchliwszych pracowników nie tylko na polu pracy samorządowej, ale również wybitny pracownik na niwie pracy społecznej.

P. J. Cwinarowicz ukończył wydział prawa i umiejętności politycznych na Uniwersytecie im. Jana Kazimierza we Lwowie w roku 1927, poczem odbywał praktykę samorządową w Urzędzie Wojewódzkim w Toruniu, oraz w Starostwie Powiatowym w Chojnicach. Urząd zastępcy Starosty Powiatowego pełni w Starogardzie, a od roku 1930 w Wąbrzeźnie, dokąd przybywa w miesiącu czerwcu, za czasów urzędowania Starosty p. Prądzińskiego. Po jego odejściu w stan spoczynku, prowadzi p. mgr Cwinarowicz przez okres 2 miesięcy samodzielnie agendy Starostwa i Wydziału Powiatowego do czasu objęcia urzędowania przez p. Starostę Sucheckiego.

Pracę, dokonaną na terenie administracji oceniły władze nadzorcze, mianując p. mgr. J. Cwinarowicza — starostą świeckim.

Chcielibyśmy wskazać jednakże na ogrom pracy jaką włożył odchodzący z naszego powiatu p. mgr Cwinarowicz.

Nie było zapewne organizacji o charakterze wyższej użyteczności, czy też wf. i pw., w którejby p. mgr Cwinarowicz nie brał czynnego udziału, sprawując odpowiedzialne funkcje prezesa, bądź też funkcje członka prezydium zarządu.

Zaraz po objęciu urzędowania w Wąbrzeźnie przejął p. mgr Cwinarowicz jako komisarz powiatowy agendy LOPP. W krótkim czasie zdołał zorganizować tę organizację w granicach przewidzianych statutem. W dowód uznania zostaje na pierwszym walnym zgromadzeniu wybrany I wiceprezesem zarządu powiatowego, którą to funkcję pełni do chwili przeniesienia do Świecia. Za zasługi na tem polu w r. 1935 odznaczony został p. mgr Cwinarowicz brązową odznaką LOPP.

Nie mniej pracy włożył p. mgr Cwinarowicz w organizację skupiającą tych, którzy wywalczyli wolność Ojczyzny — w organiza-

cję Związku Powstańców i Wojak. OK. VIII. W roku 1931 wybrany zostaje prezesem placówki w Wąbrzeźnie, by już w następnym zjeździe powiatowym wejść do Zarządu Powiatowego, gdzie pełni funkcję I-go wiceprezesa do dnia dzisiejszego.

Swoją radą i pracą przyczynił się p. mgr Cwinarowicz nie mało, że organizacja Powstańców i Wojaków O. K. VIII jest do dziś najliczniejszą i najbardziej scementowaną organizacją na terenie naszego powiatu. Pracę Jego ocenił należycie Zarząd Główny — który odznaczył p. Cwinarowicza złotym krzyżem za zasługi.

P. Starosta Cwinarowicz jest głównym inicjatorem Związku Strzeleckiego w powiecie wąbrzeskim i odznaczony został w r. 1932 za trudy i pracę przez Komendę Okręgową Z. S. — dyplomem uznania.

Pan Starosta Cwinarowicz przez okres Jego pobytu w Wąbrzeźnie piastował funkcję członka powiatowego Komitetu wf. i pw., i tu swoją konstruktywną pracą przyczynił się, że święta i imprezy, organizowane przez pow. Komitet wypadły zawsze sprawnie i okazale. Za całokształt pracy w dziale pw. i wf. został p. Starosta Cwinarowicz odznaczony państw. odznaką honorową pw. i wf.

Sporo energii poświęcił p. Cwinarowicz Strażom Pożarnym. Piastując w tej organizacji funkcję prezesa powiatowego od r. 1932 zreorganizował istniejące O. S. P. od podstaw. Po wprowadzeniu ustawy przeciwpożarowej przeprowadzono nie tylko rejestrację wszystkich oddziałów, lecz przystąpiono do rozszerzenia sieci O. S. P. — Poza tem za prezesury p. mgr. Cwinarowicza zmotoryzowano O. S. P. w Wąbrzeźnie i Golubiu, znormalizowano sprzęt przeciwpożarowy w gminie Ryńsk i przeprowadzono zawody powiatowe O. S. P.-nych w Wąbrzeźnie.

W Związku Podoficerów Rezerwy, Koło Wąbrzeźno, pełnił p. Starosta Cwinarowicz funkcję prezesa koła przez okres dwóch lat. Za Jego prezesury praca została uaktywniona, a działalność organizacji postawiona na poziomie wymaganym przez władze wojskowe. Po rezygnacji z funkcji prezesa Koła, pozostaje p. mgr Cwinarowicz członkiem zarządu do czasu przeniesienia. — Za owocną pracę został p. mgr Cwinarowicz odznaczony przez Zarząd Główny srebrną odznaką honorową Związku.

P. Starosta mgr Cwinarowicz należał do inicjatorów wykupna z rąk niemieckiej instytucji gmachu przy ul. Wolności, który postanowiono zamienić na Dom Pracy Społecznej. Na zebraniu konstytucyjnym wybrano p. Starostę Cwinarowicza prezesem Tow. Domu Pracy Społecznej. Jego staraniem w krótkim stosunkowo czasie odrestaurowano wszelkie ubikacje i oddano je do użytku organizacji. Powstanie Domu Pracy Społecznej przyczyniło się do scementowania i wzmocnienia organizacji społecznych.

P. Cwinarowicz był inicjatorem utworzenia na terenie powiatu naszego — Kół P. C. K. po zorganizowaniu których — zostaje członkiem Zarządu Powiatowego.

Tak wszechstronna praca p. Starosty Cwinarowicza została odpowiednio nagrodzona. Za wyjątkową bowiem gorliwość i owocną pracę w administracji oraz za zasługi w pracy społecznej odznaczony został p. mgr Cwinarowicz srebrnym Krzyżem Zasługi.

Panu Staroście życzymy na nowym Jego stanowisku wszelkiej pomyślności oraz owocnej działalności również i na nowym terenie Jego pracy.

Redakcja.

ZABEZPIECZENIE OD BEZROBOCIA OSÓB, ZATRUDNIONYCH NA ROBOTACH PUBLICZNYCH

Zarządzeniem ministra opieki społecznej z dnia 26-go maja br. rozszerzony został zakres obowiązku zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia na ogół robotników, zatrudnionych na robotach, prowadzonych przy pomocy finansowej Funduszu Pracy.

Dotychczas zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia podlegali jedynie ci robotnicy, którzy zatrudnieni byli na robotach, prowadzonych w całości, bądź w przeważającej części z pożyczek Funduszu Pracy, natomiast nie podlegali obowiązkowi zabezpieczenia robotnicy, którzy pracowali na robotach, prowadzonych z kredytów dotacyjnych.

Decyzja ministra opieki społecznej uszła obecnie tę dwoistość w traktowaniu osób rany, w tej liczbie dwóch żołnierzy. Po-

Represje karne

PRZECIW OSOBOM, SZERZĄCYM NIEPOKÓJ GOSPODARCZY.

Władze państwowe podjęły ostatnio ostrzejszą akcję przeciw osobom szerzącym niepokój przez podawanie najrozmaitszych fałszywych wiadomości szkodzących interesom gospodarczym kraju. Między innymi prokurator w Poznaniu wdrożył w ostatnich dniach dochodzenie z art. 170 Kodeksu Karnego przeciwko Janowi Zarembie — właścicielowi przedsiębiorstwa piekarskiego oraz kawiarni — który w jednym z dzienników poznańskich zamieścił ogłoszenie, oferując

sprzedaż parcel, jako „dobrej lokaty przed dewaluacją”.

Art. 170 K. K. przewiduje karę aresztu do dwóch lat i grzywnę za publiczne rozpowszechnianie fałszywych wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny.

Jednocześnie Jan Zaremba pozbawiony został mandatu członka komisji odwoławczej przy izbie skarbowej w Poznaniu, przyczem stwierdzono, że posiada on poważne zaległości podatkowe za ostatnie trzy lata.

bóf finansowanych przez Fundusz Pracy, ustalając jednolitą zasadę, że wszyscy robotnicy, zatrudnieni na tych robotach, bez względu na to, czy są one prowadzone z dotacji, czy też z pożyczek, podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na ogólnych zasadach.

Jednocześnie ustalone zostało, że zabezpieczenie w tym okresie obowiązuje już od dnia 1 kwietnia rb., co w praktyce umożliwi następnie korzystanie z zasiłków większości robotników, zatrudnionych na robotach publicznych.

PROCES B. STAROSTY TWARDOWSKIEGO.

Grudziądz. W dniu 28 maja rozpoczął się przed Izłą Karną Sądu Okr. (w Grudziądzu proces przeciwko b. staroście działkowskiemu dr. Adamowi Twardowskiemu i tow.

Rozprawa odbywa się przed trybunałem w składzie 3 sędziów pod przewodnictwem wiceprezesa S. O. dr. Jodłowskiego. Oskarża prokurator Groniecki. Broni adw. Puciata z Torunia i adw. Link z Katowic.

W pierwszym dniu rozprawy odczytano obszerny akt oskarżenia zawierający 79 stron druku, przyczem odczytywanie to trwało ponad trzy godziny. Akt oskarżenia zarzuca dr. Twardowskiemu, iż nadużywając swej władzy działając świadomie na szkodę powiatu nie przestrzegając ustalonego budżetu.

Po odczytaniu aktu oskarżenia sąd przystąpił do przesłuchania oskarżonych.

WYDAWCY POLSCY A OBRONA PAŃSTWA.

Warszawa. Polski Związek Wydawców Dzienników i Czasopism wystosował do Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych, gen. Rydza-Śmigłego, następujący telegram:

„W związku z rzuconymi przez Pana Generała hasłami, a w szczególności hasłem wzmoczenia wysiłków Narodu ku obronie Państwa, walne zgromadzenie członków Polskiego Związku Wydawców Dzienników i Czasopism powzięło dziś jednomyślną uchwałę złożenia na ręce Pana Generała zapewnienia o niezachwianej swej gotowości służby dla Państwa wszystkimi rozporządzalnymi środkami zrzeszonej prasy”.

NIEMCY POD BRONIĄ.

Berlin. W Kilonji odbył się masowy zjazd przywódców SS., SA. oraz partyjnych oddziałów zmotoryzowanych przy udziale około 50.000 członków z okolicznych miejscowości. Przeglądu oddziałów dokonał dowódca S. A. Lutze.

GROZNY POŻAR FABRYKI WYROBÓW DRZEWNYCH.

BERLIN. Z Gutersloch (Westfalja) donoszą o olbrzymim pożarze, którego ofiarą padła fabryka wyrobów drzewnych „Wirus-Werke”. Zaalarmowano wszystkie okoliczne strażne pożarne oraz rezerwową kompanię wojsk lotniczych, stacjonowanych w Gutersloch. Zatrudnione w fabryce robotnice uratowały się w ostatniej chwili, obierając drogę przez dachy sąsiednich kamienic. W czasie akcji ratunkowej, której towarzyszyły dramatyczne momenty, szereg osób odnio-

trzech godzinach ogień został umiejscowiony. Przyczyna pożaru, jak dotychczas, nie wyjaśniona.

BERLIN. Olbrzymi pożar w fabryce tapet i linoleum w Neus w Westfalji, który trwał około 6 godzin, został wskutek energicznej akcji 30 straży ogniowych z Neus oraz Duesseldorfu umiejscowiony. Pożar zniszczył doszczętnie wytwórnię papieru tejże fabryki jak również szereg magazynów. Halę maszyn zdołano uratować. Przyczyny wybuchu pożaru nie zdołano dotychczas ustalić. Straty materialne są bardzo znaczne. Kilkuset robotników straciło pracę. Znaczną ilość osób poparzonych odwieziono do szpitali.

ZDERZENIE SAMOLOTÓW.

BERLIN. W czwartek 28 maja w południe w pobliżu lotniska w Hamburgu samolot komunikacyjny, kursujący na linii Berlin — Hamburg zderzył się z samolotem sportowym. Pomimo uszkodzeń samolot komunikacyjny zdołał wylądować na lotnisku, natomiast samolot sportowy spadł na gmach przytulku dla obłąkanych w Alsterdorf, przebił dach i wpadł do sali jadalnej, gdzie stanął w płomieniach Pilot i dwaj mieszkańcy przytulku stracili życie. 4 osoby są ranne, w tem jedna ciężko.

Więści z Palestyny

JEROZOŁIMA. Wojska zajęły w czwartek zraną osadę Quabatia w okr. Jenin. Dwaj Arabowie zostali zabici, czterej ranni, jeden z nich ciężko. W czasie akcji zbrojnej w rejonie Nablus-Bejsan raniono trzy osoby. W Haifie wybuchły dwie bomby, w Safed jedna. W Nazarecie Arabowie strzelali do posterunku policji. Ofiar niema.

Kair. Pomimo posiłków, wysłanych do Palestyny, siły wojsk brytyjskich, zgromadzonych w czasie wojny włosko-abisyńskiej, nie uległy zmniejszeniu.

Więści z Abisynji

Addis-Abeba. Kolumna wojsk tubylczych włoskich podąża obecnie w kierunku jeziora Stefanji na granicy Sudanu i Kenji. Towarzyszą jej oddziały straży celnej, które zorganizują posterunki pograniczne. Na drodze z Addis-Abeby do Dessje utworzono stałe posterunki i uruchomiono oddziały lotne dla zapewnienia bezpieczeństwa.

LONDYN. Czerwony krzyż brytyjski otrzymał zawiadomienie że płk. Llewelyn i major Bentinck, przydzieleni do ambulansu brytyjskiego w Abisynji, zostali zatrzymani przez władze włoskie w Deiredau, nie są jednak uwięzieni. Obaj wojskowi angielscy byli w drodze do Dżibuti. Płk. Llewelyn był ongiś dowódcą wojsk angielskich w kolonii Kenja, a od 1929 roku do 1934 r. był członkiem rady prawodawczej Tanganaiki.

Rzym. Miarodajne koła włoskie wyrażają opinię, że sprawa ewentualnego odroczenia genowskiej sesji Rady Ligi Narodów jest w dużej mierze dla Włoch obojętna, a wyjazd delegacji włoskiej do Genewy nie jest przewidywany.

W środę 27 maja 1936 r. o godz. 14⁰⁰ zmarła po krótkich lecz ciężkich cierpieniach opatrzo-
na Sakramentami św. — nasza ukochana matka, siostra, teściowa, babka i prababka

ś. p.

z Kirszkiewiczów

Jadwiga Groszewska

przeżywszy lat 82

o czym zawiadamiają w imieniu strapionej rodziny

Bolesławostwo Szczukowie

Wąbrzeźno, dnia 27 maja 1936 r.

Eksportacja z domu żałoby (Mickiewicza 1) odbędzie się w sobotę, dnia 30 maja br. o godz. 10-tej przed poł. do ko-
ścioła parafjalnego, poczem pogrzeb na ementarz.

ATA

czyści i szoruje wszystko!

A 185 b

LETNIE WYCIECZKI MORSKIE

na polskich statkach:

M/S „PIŁSUDSKI” M/S „BATORY” S/S „KOŚCIUSZKO”
Czerwiec - Wrzesień 1936 r.
postoje w portach: Londyn, Amsterdam, Kopenhaga, Oslo, Ryga, Tallin, Helsinki, Fjordy Norwegii, Sztokholm, Visby Bornholm.

— Ceny od złotych 50 —
Informacje, prospekty i zapisy

GDYNIA AMERYKA

GA

LINJE ŻEGLUGOWE S. A.
Centrala: Warszawa, Plac Małachowskiego 4, telefon 547-46 Gdynia
Dworzec Morski, Kraków, Lubież 3, Lwów, Kopernika 3, Rzeszów,
Grotzgera 20 — oraz upoważnione BIURA PODRÓŻY

Sprzedam 57 morgowe gospodarstwo

ziemia pszenno-buraczana w dobrej kulturze w pow. grudziądzkim położone przy szosie i stacji kol. oświetlenie elektr. i 6 morg. ogród owocowy lub zamienię na mniejsze z dopłatą w Wąbrzeźnie lub okolicy.

Oferty pisemne przyjmuje adm. „Głosu Wąbrzeskiego”

Sprzedam samochód

marki Chevrolet w dobrym stanie
Zgl. w adm. Głosu

Służąca

porządna uczciwa z gotowaniem potrzebna
Żuralska
Piłsudskiego 3
Sieję na moim polu przez cały rok
truczinę
Franc. Ostrowski
Myśliwiec

Radjo

uniwers. na prąd stały i zmienny sprzeda ko-
rzystnie
Adres w adm. Głosu

Ogłoszenia

umieszczane
w „Głosie Wąbrzeskim”
przynoszą
pożądany skutek

KINO dźwiękowe SŁOŃCE

Dzisiaj kino nieczynne — Jutro w sobotę i I. święto o godz. 5, 7 i 9 wielki film morski — zapasy ludzi z rekinami pod tyt.:
„Tygrys Pacyfiku”
Od II. święta o godz. 5, 7 i 9 potężna symfonia miłości na tle najwspanialszej symfonii tonów. — Porywające melodie pod tyt.:
„Należę do ciebie,”
Codziennie KONCERT-DANCING

WIELKA WYPRZEDAŻ MYDEŁ DO PRANIA I TOALETOWYCH

PO NAJKORZYSTNIEJSZYCH CENACH:

Do prania kaw. 0,10, 0,20, 0,25, 0,28 zł. podwójne kaw. 0,20, 0,25, 0,37, 0,55, 0,60, 0,65 zł. Toaletowe o bardzo dobrej jakości kaw. 0,10, 0,15, 0,25, 0,30, 0,45, 0,50, 0,75 zł. Proszki do prania w cenie zł. 0,22, 0,35, 0,38, 0,45, 0,75.

POLECAM RÓWNIEŻ: cukry, czekolady,

których największy wybór znajdzie Wielce Szanowna Klientela bezsprzecznie tylko u mnie

Cukierki już od 0,20 za 1/4 ft.	Mleczna Goplana 100 gr 0,65	Pomarańcze hiszpańskie Pomarańcze jaffskie
Mieszanka owocowa z konfektem 1/4 ft. 0,25	Mleczna Piaseckiego 100 gr 0,65	
Śmietankowe 1/4 ft. 0,30	Mleczna z orzechami 0,65	
Konfekt 0,30, 0,35 i 0,45	Mleczne innych firm tabl. 0,40, 0,45, 0,50	
Dropsy w rolkach 0,05, i 0,10	Pozatem wafle, keksy, andruty, landrynki, maliny na- dziewane, ananasówki i wiele innych gatunków.	
CZEKOLADY tabl. 0,05, 0,10, 0,20, 0,25, 0,35		

oraz wszelkie towary kolonialne, delikatesy, wina, papierosy, cygara po najniższych cenach

poleca:

JAN HOFFMANN — Wąbrzeźno, Rynek 13, tel. 11

FILJE: Płużnica, Lisewo. Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

Książnica Kopernikańska w Torunlu